

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 341/2014-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudcov Milana Ľalíka a Marianny Mochnáčovej prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 59/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 59/2011 porušené bolo.

2. Ing. [REDACTED] priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 200 € (slovom dvesto eur), ktoré mu je Okresný súd Skalica povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 268 € (slovom dvestošesťdesiatosem eur), ktorú je Okresný súd Skalica povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu [REDACTED], advokátska kancelária [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 341/2014-17 z 2. júla 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 59/2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 59/2011 sa žalobou podanou 21. júla 2011 pôvodne miestne nepríslušnému Okresnému súdu Bratislava V, ktorá bola 21. októbra 2011 postúpená na konanie okresnému súdu, sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu domáha od žalovaného zaplataenia 200 € s prísl. z titulu nedodržania zmluvného dojednania v zmluve o dielo. Podľa sťažovateľa okresný súd koná v tejto jeho

veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietrahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného tiež uviedol:

„Súd postupuje tak, aby bola zabezpečená rýchla ochrana práv občanov. Súd určil v uvedenej právnej veci ďalšie pojednávanie po 2 rokoch...

Sťažovateľovo právo prerokovania veci bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote bolo porušené, nakoľko od podania žaloby na súd od 21.07.2011 ubehli 3 roky a vec je stále len na 1-stupňovom súde bez rozhodnutia vo veci samej. ...

Súd sa k sporu sťažovateľa správa pasívne, čo dokazuje fakt, že za 3 roky vec nerozhodol, ani na 1.stupni súdu, preto sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní súdu predsedovi Okresného súdu Skalica. ...

Konanie označeného prvostupňového súdu v SR je o to závažnejšie, že podľa princípu troj delenia štátnej moci má práve súd pôsobiť, ako dozorujúci kontrolný orgán a nekonaním súdu táto kontrola zlyháva viac, ako 3-ročným nezaujmom o tento prípad, a práve preto je vyčíslená ujma primeraná, ako to sťažovateľ vyjadril.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálehom takto rozhodol:

„1. Základné právo [redacted]... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 odseku /2/ Ústavy SR a podľa článku 6 odseku /1/ medzinárodného Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod zn. spisu číslo 3 Cb/59/2011.

2. Okresnému súdu Skalica prikazuje, aby v konaní zn. spisu: 3 Cb/59/2011 konal a to bez zbytočných prietahov.

3. [redacted] ... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume: 1800.- Eur z titulu majetkovej ujmy a z titulu nemajetkovej ujmy a zaväzuje Okresný súd Skalica, aby uvedenú priznanú sumu 1800.-Eur vyplatil sťažovateľovi : [redacted] do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava IV je povinný uhradiť [redacted] trovy konania vo výške 268,- Eur a zaväzuje Okresný súd Skalica, aby sumu 268,- Eur uhradil do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu sťažovateľov.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr 450/14 z 29. septembra 2014 a právny zástupca sťažovateľa listom z 3. októbra 2014.

2. 1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov okresného súdu tiež uviedla:

„Vo veci zo strany súdu bolo postupované a jednotlivé úkony súdu boli vykonané plynulo a s ohľadom na zaťaženosť súdu v primeraných časových intervaloch. Jediný najväčší časový odstup medzi jednotlivými úkonmi je 11 mesiacov medzi úkonom vykonaným dňa 14.2.2013 a dňa 9.1.2014, ktorý bol spôsobený vysokým nápadom veci u sudkyne (ako aj ostatných sudcov súdu) a tiež práceneschopnosťou sudkyne na prelome mesiacov október - november 2013, ktorá trvala tri týždne.

Správanie účastníkov konkrétne navrhovateľa značne prispelo k dĺžke súdneho konania, nakoľko navrhovateľ bol viackrát predvolávaný na pojednávanie súdu, kedy vzhľadom na jeho tvrdenia súd považoval navrhovateľa - spotrebiteľa za potrebné k tvrdeným skutočnostiam vypočúť. Konkrétne bol predvolaný päť krát a ani na jedno z pojednávaní sa navrhovateľ nedostavil napriek tomu, že bol vždy riadne a včas predvolaný. Taktiež navrhovateľ vedome sťažoval konanie svojimi tvrdeniami, že vo veci žalovanej sumy 200,-€ s príslušenstvom voči odporcovi bol vypočutý Okresným súdom Bratislava IV. So súdom nespolupracoval, nepredložil o uvedenom tvrdení žiadny dôkaz. Súd zisťoval, či sa o predmete žaloby viedlo konanie na inom súde, ale s negatívnou odpoveďou.

... poukazujem na to, že dĺžka konania je spôsobená aj v súvislosti so zaťaženým Okresným súdom Skalica, ako správaním účastníka konania v tomto prípade navrhovateľa - sťažovateľa [REDAKOVANÉ]. Okresný súd Skalica patrí dlhodobo k najzaťaženejším súdom v rámci Slovenskej republiky čo sa týka nápadu vecí na jedného sudcu.

Súhlasím s tým, aby Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania vo veci tejto sťažnosti.“

2. 2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení uviedol:

„V právnej veci vyššie uvedenej spisovej značky súhlasíme, aby prijatá sťažnosť bola vybavená súdom bez ústneho pojednávania.

Čo sa týka meritu sťažnosti navrhovateľa tento sa nemení, tzn. že trváme na podanej sťažnosti v plnom rozsahu, nakoľko sme toho názoru, že došlo k porušeniu právnych noriem Slovenskej republiky v neprospech navrhovateľa zo strany Okresného súdu Skalica, v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 59/2011.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 3 Cb 59/2011:

- 21. júl 2011 – Okresnému súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd 1“) bola doručená žaloba sťažovateľa, ktorou sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 200 € s prísl., ktorú sťažovateľ zaplatil ako zálohu za zhotovenie diela a ktorej vrátenia sa domáhal z titulu nedodržania zmluvných dojednaní v zmluve o dielo zo strany žalovaného (konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 29 Cb 250/2011, pozn.),

- 5. august 2011 – okresný súd 1 si od príslušného obvodného úradu vyžiadal výpis z obchodného registra žalovaného,

- 25. august 2011 – okresnému súdu 1 bol doručený vyžiadaný výpis z obchodného registra,

- 13. september 2011 – okresný súd 1 postúpil spis z dôvodu svojej miestnej nepríslušnosti na ďalšie konanie okresnému súdu (Okresný súd Skalica) a o tejto skutočnosti upovedomil aj sťažovateľa,

- 21. október 2011 – spis bol doručený okresnému súdu a bola mu pridelená sp. zn. 3 Cb 59/2011,

- 24. október 2011 – okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi povinnosť upraviť žalobu v označení žalovaného, ktorý mal k 3. máju 2011 ukončiť svoju činnosť, a to pod hrozbou odmietnutia žaloby v prípade jej neopravenia, a súčasne vyzval sťažovateľa, aby zaplatil súdny poplatok za žalobu,

- 15. december 2011 – sťažovateľ upravil žalobu a súčasne zaplatil súdny poplatok,

- 20. január 2012 – okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 14. marec 2012,

- 14. marec 2012 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí žalovaného v neprítomnosti sťažovateľa, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil, odročené na 30. apríl 2012 pre účely zistenia stanoviska sťažovateľa k vyjadreniu žalovaného, ktoré učinil na pojednávaní, súčasne bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie sťažovateľa k veci spolu s listinnými dôkazmi,

- 30. apríl 2012 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie sťažovateľa k stanovisku žalovaného, ktoré učinil na pojednávaní, súčasne sa konalo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí žalovaného v neprítomnosti sťažovateľa, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, odročené na neurčito pre účely *„zistenia či žalovaným učený prejav na pojednávaní nemožno považovať v zmysle Občianskeho súdneho poriadku za protinávrh“*,

- 3. september 2012 – vyššia súdna úradníčka konštatovala, že prejav žalovaného učený na pojednávaní nemožno jednako z dôvodu nedostatku náležitostí a jednako aj z dôvodu jeho obsahu považovať za protinávrh,

- 26. september 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 28. november 2012,

- 27. november 2012 – sťažovateľ z „*pracovných dôvodov*“ ospravedlnil svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní s tým, „... že už bol vypočutý na Okresnom súde Bratislava IV...“, a súčasne oznámil meno svedkyne, ktorú žiadal vypočuť,

- 28. november 2012 – konalo sa pojednávanie v neprítomnosti oboch účastníkov konania (sťažovateľ ospravedlnil svoju neprítomnosť a dodatočne v deň pojednávania svoju neprítomnosť z dôvodu omylu v čase konania pojednávania ospravedlnil aj žalovaný, pozn.), ktoré bolo odročené na neurčito pre účely vyzvania žalovaného, akú sumu žiada od sťažovateľa na započítanie oproti sume uplatnenej sťažovateľom, ako aj pre účely vyzvania sťažovateľa, aby oznámil spisovú značku konania vedeného Okresným súdom Bratislava IV (predmetné výzvy boli okresným súdom realizované v ten istý deň, pozn.), na ktorom mal byť podľa svojho vyjadrenia k veci vypočutý,

- 7. december 2012 – žalovaný okresnému súdu oznámil, že od sťažovateľa si uplatňuje na započítanie tiež čiastku 200 €,

- 3. január 2013 – okresný súd urgoval sťažovateľa, aby oznámil spisovú značku konania vedeného Okresným súdom Bratislava IV, na ktorom mal byť k veci už vypočutý, a žalovaného urgoval na oznámenie adresy svedka, ktorého žiadal vypočuť, a súčasne aby oznámil, či nepodal proti sťažovateľovi žalobu o zaplatenie 200 €, ku ktorej by bol eventuálne sťažovateľ vypočúvaný,

- 17. január 2013 – žalovaný okresnému súdu oznámil adresu svedka a súčasne oznámil, že proti sťažovateľovi žiadnu žalobu na inom súde nepodával,

- 24. január 2013 – sťažovateľ telefonicky oznámil okresnému súdu, že spisovú značku konania vedeného Okresným súdom Bratislava IV, na ktorom mal byť vypočúvaný, nevie a na Okresnom súde Bratislava IV mu ju nechceli oznámiť s tým, že si tento údaj má vyžiadať sám okresný súd,

- 14. február 2013 – okresný súd vyzval Okresný súd Bratislava IV na oznámenie, v akej veci tento súd konal so sťažovateľom pre účely posúdenia, či nejde o prekážku „... začatej alebo skončenej veci...“,

- 26. február 2013 – Okresný súd Bratislava IV oznámil okresnému súdu, že neeviduje žiadne konanie s identickými účastníkmi konania,

- 9. január 2014 – okresný súd nariadil pojednávanie na 5. máj 2014,

- 2. máj 2014 – sťažovateľ sa písomne vyjadril k sporu a žiadal, aby okresný súd konal v jeho neprítomnosti,
- 5. máj 2014 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí žalovaného odročené na 7. júl 2014 pre účely vypočutia svedkov,
- 3. jún 2014 – okresný súd žiadal príslušné oddelenie Policajného zboru o doručenie zásielky – predvolanie na pojednávanie pre svedka, pretože raz sa mu už nepodarilo toto predvolanie doručiť,
- 7. júl 2014 – konalo sa pojednávanie, na ktorom v neprítomnosti účastníkov konania vyhlásil okresný súd rozsudok, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť sťažovateľovi žalovanú pohľadávku s príslušenstvom, pričom toto rozhodnutie nebolo napadnuté odvolaním a nadobudlo právoplatnosť 9. septembra 2014.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie

účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. V súvislosti s prvým kritériom „*zložitost' veci*“ ústavný súd predmetné konanie, ktorého predmetom je zaplatenie konkrétnej finančnej čiastky z titulu neplnenia si zmluvných záväzkov, nepovažuje za právne ani skutkovo zložitú (s čím sa stotožnil aj okresný súd, pozn.). Konanie o uvedenom type žalôb tvorí súčasť štandardnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov v civilných veciach, ktorá obsahuje aj jednoznačnú metodiku postupu a prerokovania uvedených sporov, takže pri efektívnejšom a sústredenejšom postupe mohol okresný súd v napadnutom konaní postupovať plynulejšie. Zložitosti veci nenasvedčuje ani charakter okresným súdom vykonaných procesných úkonov v danej veci.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka posudzovaného konania v procesnom postavení žalobcu, vzhľadom na uvedený prehľad procesných úkonov v danej veci je ústavný súd nútený konštatovať, že sťažovateľ síce na jednej strane bezodkladne reagoval na výzvy okresného súdu, avšak na strane druhej v dôsledku jeho osobnej neúčasti na pojednávaniach, z účasti na ktorých sa ospravedlňoval, bol okresný súd nútený v záujme zachovania kontradiktórnosti konania zasielať sťažovateľovi na vyjadrenie všetky prejavy žalovaného učené na pojednávaniach, čo v konečnom dôsledku vinou sťažovateľa prispelo k celkovému predĺženiu konania.

3. Napokon ústavný súd s prihliadnutím na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, sa zaoberal aj postupom okresného súdu.

Z hľadiska prietahov v konaní možno podľa ústavného súdu pripočítať na ťarchu okresného súdu obdobie v trvaní takmer 7 mesiacov v čase od 30. apríla 2012, keď sa vo veci konalo pojednávanie, do 28. novembra 2012, keď okresný súd vo veci opätovne pojednával, pričom v tomto období okrem nariadenia pojednávanie okresný súd nevykonával žiadne dokazovanie vedúce k meritórnemu rozhodnutiu veci. Ďalším v postupe

okresného súdu zisteným obdobím nečinnosti, ktoré uznal aj samotný okresný súd, v trvaní viac ako 1 rok a 2 mesiace, je obdobie od 26. februára 2013, keď bola okresnému súdu doručená ním vyžiadaná odpoveď od Okresného súdu Bratislava IV, do 5. mája 2014, keď okresný súd vo veci opäť pojednával, pričom ani v tomto období okresný súd okrem nariadenia pojednávania nevykonal žiadne dokazovanie.

V súvislosti s posudzovaním postupu a procesných úkonov okresného súdu ústavný súd konštatuje, že okresný súd v konaní vystupoval zväčša iba ako štatista návrhov účastníkov konania, pričom sám iniciatívne nevykonával žiadne dokazovanie k meritu veci.

Pokiaľ okresný súd odôvodňuje stav konania „*pracovnou zaťaženosťou*“ sudcov okresného súdu, ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 59/2011 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

IV.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu rozhodnutia ústavného súdu okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Cb 59/2011 už právoplatne rozhodol, ústavný súd v nadväznosti na výrok v bode 1 tohto rozhodnutia nepovažoval za potrebné prikázať

okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy konať v predmetnej veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 800 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, t. j. nie len s prihliadnutím na zistené obdobia nečinnosti v postupe okresného súdu, ale aj vzhľadom na podiel sťažovateľa na celkovom predĺžení konania a hodnotu sporu, považuje za primerané v sume 200 €, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v sume 268 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny (§ 11 ods. 3 vyhlášky) za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2014 je 134 € a hodnota režijného paušálu je 8,04 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľovi nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2014 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu) v celkovej sume 284,08 € vrátane režijného paušálu (bez DPH, pretože právny zástupca nepredložil osvedčenie platcu DPH, pozn.), pričom ústavný súd nepriznal sťažovateľovi nárok na úhradu trov za jeden úkon právnej služby v roku 2014, a to za vyjadrenie k prijatej sťažnosti, pretože v tomto vyjadrení právny zástupca neuviedol žiadne nové skutočnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci porušenia práv sťažovateľa.

Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľa si úhradu trov uplatnil iba v sume 268 €, ústavný súd súc viazaný petitom sťažnosti túto úhradu sťažovateľovi priznal len vo výške uplatneného nároku, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2014